

PERŽVALGA.

— Baltstogės straikas jau užsibaigė. Straikavo iš viso 27 dirbtuvės ir 2,700 žmonių, nekaitant mažesnių dirbtuvių. Nekuriose dirbtuvėse gavo pakėlimą algos, sutrumpinimo dienos niekur.

— Didžiausia Lietuvijoje katalikiška diecezija, — tai Vilniaus. Ji susideda iš 23 dekanatų gubernijose Vilniaus ir Gardino. Vilniaus gub. 152 bažnyčios parapijinės, 8 neparapijinės ir 40 filijų; Gardino gub. 83 parapijinės, 2 nep., ir 8 filijos. Apart to abiejose gubernijose yra 162 koplyčios. Visos diecezijos katalikų dušių — yra 1,370,000. Dvasiškijos 360 ypatų. Klištoriai 4: Vilniuje bernardinų, Gardine brigitinų ir franciskanių ir Slonime bernardinų.

— Praeituos metuos atsibuvo Varšavoj ukininkystės paroda, kur ant pirmiausios vietos atsižymėjo du lietuviai: Jonas Gavėnas iš Steinjškių, ir Juozas Vabalas iš Daugėlaičių, Vilkaviškio pav. Šv. gub.

— Vilniuje, nuo 23 vasario (s. s.) prasidės susivaziavimas direktorių pradinių mokslainių, iš Vilniaus mokslo aprinkio, dėl apsvartymo reikalų, siekiančiu tasias mokslaines.

— Dinaburgo pavieta, savirinkas tėvonijos Kreicburgo baronas Korff, paaukavo 50 dešimtinių žemės, trijose vietose, su visais triobėsiams dėl įtaisymo pradinių mokslainių.

— Lenkiški laikraščiai praneša iš Vilniaus, jog mokiniai tėnykščių realinės ir pirklystės mokslainių įpykę ant parsidavusių valdžiai profesorių atkeršijo jiems tuom, jog suplėšė į šmotelius carų Aleksandro III ir Petro I paveikslus. Panašus atsitikimas buvęs mokiniojų institute, kur areštavojo keletą mokinių ir bylą perdavė žandarams.

† 17 d. vasario š. m. pasimirė New Yorke Stasis Malevskis, vienas iš daug kentėjusių lietuvių. Velionis vieną laiką buvo redaktoriumi „Naujos Gadynės“. Šermens atsibuvo 21 vasario, sudeginant lavoną krematorijoje. Vėliaus paduosime platesnes žinias apie jo gyvenimą.

Ilsekis ramiai, mielas drauge, apleidęs šią pasaulę, kurią tu vadindavai pilna neteisybių ir apgavysčių!...

— Westville, Ill. lietuviška šš. P.P. dr-stė prisiuntė į „V.“ rėdystę \$5,00 ant išėmimo Vištaliu, ir atsišaukia prie S. L. A. Centrališko Komiteto prašydami, kad jis tuom dalyku užsiimtų.

— Spring Valley, Ill. L. S. dr-stė atsišaukia prie to pačio vardo dr-stės iš Allegheny, Pa., pritardami jų užmanymui statymui Tautiško Namo. Tam mieriui jie pataria susivienijusiom draugystėm aukauti kas mėnuo po 5 c.

— Ta pati dr-stė atsišaukia pritardami išėmimui Vištaliu, ir žada iš savo izdo paskirti pinigų.

— Scranton, Pa tulas lietuvis M. Urbutis atgal keletametų paėmė augint našlaitį vaikiuką, kurį tuojaus pristatė į „brekerių“ rinkt anglę. Anądien parėjęs girtas tą vaikiuką (jo vardas Juozas, tur 11 metų) smagiai apmušė ir apkalęs pančiais įmetė į kelnorę, kur 14 valandų vaikas prabuvęs, numušė pančius ir pabėgo. Urbutį areštavojo. Menama, jog jis esąs labai dievuotas; darbai gi jo visai bedieviški.

— So. Boston, Mass. dr-stė Š. Kazimiero nutarė paremti tautiečių užmanymus kaslink pargabenimą į Suvienytas Val. p. A. Vištaliaus, su gvarancija Susiv. L. A. ir jeigu reikės, duot užlaikymą jam iš mokamų 12c. ant metų tautiškiems reikalams.

Isz Lietuvos.

Senapilė, Suvalkų gub.

Dvidešimts su viršum metų prašoko, kaip pirmas lietuviškas laikraštis „Aušra“ užlibėjo ant mūsų paniurusios padangės, ir jau nuo to laikotautiškas lietuvių susipratimaneapsistojo ejęs pirmyn. Nor iš syk buvo labai maži ir tipatis baisiai vargingi žingsniai, bet juo tuolyn juo labyn pri sikėlimas tautos ėjo ir ėjo pirmyn. Jau šiadien mes turim dėl pradžios pakaktinai ir knygų ir laikraščių, tiktai mes patis turime rupintis iš savo pusės savę protiškai lavinti ir prisidėti prie atbudavojimo su naikintos tautos!...

Lietuvių atbudimą greit patėmijo maskolių valdžia ir, zionoma suskubo jos daigus naikinti, bet jie to neįstengė padaryti, nors jie baisiai barbarišku budu mus smaugė: lietuviai su tuom apsirato, kaip su neišvengtina piktybe ir gerai save ir tos pusės apsitvėrė. Bet, ant nelaimės, mėgavom mūsų tautos slopintojus visai ne iš tos pusės, iš kurios galima buvo tikėtis. Tais slopintojais pasirodė esą mus kunigėliai, kuriuos mes penim, patis kėsdami bada, užlaikome juos palociuose, skursdami bakuzėlėse, kuriems supilame tukstančius, patis neturėdami už ką įitaisyti šiltą drapaną ir tt. ir tt. Taigi tie patis mūsų „geradėjai“, kuriems mes esame geradėjais — iškėlė mus kovą, kovą su mūsų apšvietimu, lietuviškais darbininkais ir progresyviškais raštais. Toje kovoje jie susivienijo su mūsų prispaudėjais ir gerikais kraujo Kraziuose ir Kenstaičiuose bei Vilniuje, kur ant viešų gatvių plakė rykštėmis nuogus mus vientaučius ir darbininkus. Taigi jeigu jie susivienijo su jais, tai tuom patim parodo, kad ir jie yra mūsų neprieteliais. — Plaktų ir

jie surišę rykštėmis, bet kad to negali daryti, tai jie pasi-naudoja išdavimais sav neapkenčiamų ypatų žaudaramė. Tokių viešų ir slaptų atsitikimų jau gana daug buvo, tarpe kurių reikia paminti ir mus Senapilės miestelyj, kur kun. Senkus keikė per ištusius metus lietuviškus raštus ir juos skaitančius, sakydamas: „tai yra velniški raštai, kuriuos velniai rašo, šėtonai diktavoja, o pekloj spaudina“ (užmišo jis tą, kad ir jo brevijoriai toj pačioj pekloj yra spaudinti). Minėtas kunigas, su savo pamokslais sukėlė vėlos apylinkės žmones, kurie įvairių įvairiausias paleido paskalas apie naują „šliomtarnių viera“, į kurią jau trečia dalis senapiliečių esą įsirašę, ir į kurią pristojant įpjauną delne kryželį ir tuom krauju pasirašą, kad nuo tos „vjeros“ kol gyvas bus neatsimes, ir kad tie naujavieriai keikią Dievą ir kunigus. Taigi prisiklausę žmonelės tokioms apie „bedievius“ žaunoms kiekvienas tamsunėlis savo: „kad tik dažinot kas tas knygas pardavinėja, tuoj praneščia žandarui“... — Taigi mat prie kokių pasekmių priveda tokis kunigų kvailas mokslas, kuris Lietuvos istorijoje taps biauria pletma, ir kuris ant galų galo juk tik patiems kunigams priartina nelaimę, jeigu nesakysime galą.

P. Aniuolas.

Pasvalis, Panevėžio pav. Kauno gub.

Prie kelio nuo Pasvalio į Šemberga einant ties 20 verstu prigėrė upėje Laivenėje ukininkas Valackas su sunumi iš sodžiaus Svilių. Toje vietoje upė įsigrauzia iki pusė kelio. Pavasaryj arba lietui lyjant išėina upė iš krantų, užlieja kelią; nežinantieji vaziuoja tiesiai ir įkrinta upėn. Pasakoją, jog laike 20 metų toj vietoj prigėrė 6 žmonės. Bet valdžia ant to nežiūri, o jeigu

pamato ant stuobrio prilipintą atsišaukimą, tai šoka kaip pasiutusi. P. K.

Vadoktėliai, Panevežio pav., Kauno gub.

Tulas mus gyventojas apturėjo laišką iš Petrapilės, nuo kazin-kokio akademijos profesoriaus, kuris rašas, jog programnyčių busenti daleista spauda. Kiek tame yra tiesos — nežinia.

Kaip žinoma mūsų kraštą vadina „liaudė“, kurios apylinkėse apsisėdę įvairi sulenkėję bajorgaliai. Jų dvareliai tankiausiai baisiai apskolinti. Tarp vietinių žmonių vaikščioja toks anekdotas, pajaukiantis tokius plikbajorius. Vienas toks pralėbavęs visą mantą, įėjęs į tuščią bažnyčią teip meldėsi: „Viešpatie! Buk toks geras: padaryk manę turtingu!“ Tą girdėdamas zakristijonas, kurs už aukuro ką tę krapštė, atsiliepė: „O kur tu dėjai, nenaudėli, tą visą ką buvau davęs?“ Tą išgirdus, bajorui užsidedę kraujas: „Viešpatie! Tavo valė — duosi ar ne duosi, bet tu bartis neturi tiesos, nes aš esu iš bajorų kraujo, o tu nors Dievas, bet paeini iš zydu!“

Telšių Plūmpis.

Gruzdžiai, Kauno gub.

Šimet Jurgaičių sodzių peršovė sunus tėvą, ukininką Jaudzą, už pabarimą kad tas su tokia našle buvo susinešęs. Regis kad peišautasis nepagis.

Tai koki baisus tamsybės vaisiai. Kunigėliai! Jūs kurie esate kaltais kaip apšvietimo teip ir tamsybės mus žmonių, ar ne laikas jums vietoj persekiojimo raštų platinti juos ir šviesti savo aveles.

Šiauliškis.

Laiszkai isz Argentinos.

Rašo A. J. Vištallus.

(Tasa.)

12). *Maskolijos politika su*

Europos.

Kalbos budas geras, nuo pakauinės. Raštrėda mažumą šlubuoja. Nesapnuokit: ortodoksai (stačiatikiai) nepasiduos katalikams iki abi vieri neprilips liepto galą. Kas apie tą vienybę mislyja, klajoja.

13). *Kas yra, o kas bus.*

Kalbos budas geras. Raštrėda šlubuoja. Tą pat galima sakyti ir apie

14). *Keletas žodžių apie nežmoniškus maskolijų darbus Kražiuose.*

15). *Keletas raštų apie Kražių atsitikimus.*

Kalbos budas geras, iš pakauinės, iš abiejų pusių Niemunio, su priemaiša žemaitiškų ir paprusinių žodžių. Kas tą atsitikimą ištaisė, jau sakiau.

16). *Parmazonas.*

Parašyta gryniausioje ir tyriausioje lietuviškoje kalboje, teip man rodos, kad iš girininkų — žemiau Aleksoto; sutinka su Zapyškio ir Augštosios Budos ir Žemutinės parapijos kalbos budu, su priemaiša iš pakraščių užniamunio, žemiau Kauno, o mažuma iš paprusės tarp Naumiesčio ir Jurbarko. Pageidautina būtų idant visi tos tarmės laikytusi arba nors stengtųsi prie jos artintis ir kad krautorius daugiau teiktųsi sukrauti tokių raštelių ir patobulinti raštrėdą. Parmazonas yra labai naudingas, vėda žėdną neišmanėlių ant gerų mislių juokaudamas ir naravodamas podraug ...

17). *Lenkai ir Lietuviai nuo 1228 iki 1430 metų.*

Gerai parašyta, kalbos budas nepeiktinas, bet su „Parmazonu“ nesulygsta; daug žodžių netinkančių prie mūsų liežuvio, kaip a. p. „iš kalno“, tai „polonizmai“! Raštrėda arba sąlyd — ar vienlydraštis šlubuoja. Rasi tai kaltė spauštorių, kurie mėgsta perdirbti net raštus pagal savo nuomonės: nesą ir „Vienybė Lietuvinkų“ bei „Lietuva“ nors nepeiktiną kur kalbos budą, bet

raštrėda jų neištobulinta. Prieg tam toks svarbus dalykas per trumpai aprašytas, dviejų amžių nusidavimai, peršokinėjant, kur ranka kur koja graibant. Žodžiai ne geramatiškai ištariami ir rašomi „parduodamas“ kur reikia rašyti „pardaviamas“. — Tą žodį taisyčiau „Lietuviškoje Ceitungoje“ ir Šernus pripažino kad tiesa: taisyčiau ir „Aušroje“ ir Šliupas pripažino teip jau už toisingą, ir dabar jau nerašo „parduodamas“, tik „pardaviamas“; turėtų visi žinoti, kad „parduodamas nepardaviamus daigtus negerai daro“.

(Toliaus bus).

ATVIRAS LAIŠKAS

Kunigui Plaušnaičiui iš Brocktono.

Kunigėli! Tamista buvai teip geras pabaigoje perėjusių metų atsiųsti į Pilviškius daktarui Matulaičiui „Žvaigždės“ Nr. 45, kuriame Tamistos draugas Teisutis parodė, kaip klerikalai elgiasi su teisybe, kada nori apšmeižti nepatinkamas jiems ypatas. Tamista netik atsiuntei d-rui M. to laikraštपालािकीo iškarpa, bet dagi buvai teip malonus savo ranka pabriežti ant jos kelis pilnus piliozopijos žodžius. Tamista parašė šitai:

„Anot priedodžio „ir Paryzių nepadarys iš avių ryžių“; o akyveizdoje visutinės teisybės — tas yra mylinčiu teisybę ir mokintu, kuris ima suprasti savo kvailybę. Da tūli šaukia, kad mūsų „juodkalnieriai, pašlemėkai“ žiopliai rimtai suprastų kuomi esą ir ką darą..... Viskas yra del žmogaus, bet žmogus ne del visko. Sapienti satis!.....“

Šituom Tamista parodė jogei eini išvien su Teisučiu, kun. Civinsku, kun. Bridžium ir visa panašia kompanija; jogei, nors nesi jokio „verneste-to“ pabaigęs, tačiau esi žmogus nepaprastas, nes mažai

atrasė ant svieta (net tarpu klerikalų) žmonių, kurie ke liuose žodžiuose įstengtų teip artistiška išsikolioti „kvailybėmis, juodkalnieriais, pašlemėkais ir žiopliais“.

Netik koliotis Tamista puikiai moki, bet dagi esi ir didis piliozopas, nes turiu pripažinti, kad ne d-ras M. ne kiti, kurie skaitė tą Tamistos prierasą nesuprato Tamistos avizinės piliozopijos gilumo. Nėgana to! Budamas teip didžiu piliozopu ir turėdamas tokį talentą koliotis, Tamista nepasididžiavai, nepasirašė po savo prierasą, bet matomai supratęs „kuomi esąs ir ką darą“ anonimiškai aną išsiuntei.

Dėlei tų prierasčių d-ras M. nelaiko sav vertu Tamistos jam teikiamųjų vardų, bet nužemintai gražina juos Tamistai kaipo tikrai anuos užsitarnavusiam.

P. S. Dėdamas antrašį Tamista teikeisi parašyti ant koperto „jaunamjam“ d-rui M. ir žodį „jaunamjam“ pabraukei. Ką tai tūli reikšti negalima suprasti, nes žnoma yra, kad d-ras M. ir mokslu ir metais už Tamistą — daug vyresnis.

Meldžiu godotina „Vienybės“ redakciją patalpinti šitą laišką. *Sėbraitis.*

Politiszkos žinios.

Suvienytos Valstijos.

Tankiai duodasi išgirsti amerikū balsai, pilni tulzies ant ateivių, su skurdais, jog tie nemoką guodoti Suvienytų Valstijų konstitucijos ir dryžai-žvaigždėto veluko. Ką dabar turėtų jie sakyti, kur tie patys amerikū kapitalistai, savo brutališkais pasielgimais, su vargšais darbininkais valstijose Colorado, Montana ir Utah'o, tiesiok laužo konstituciją ir siunčia ją į „peklą“? Dryžas velukas iš simbolo liuosybės pavirto į priedangą gvol-tavotojų žmogiškos liuosybės,

o konstitucija — siena, už kurios įvairi plėšikai pasislėpę — bantiutija ir engia vargdienius kaip tik gali!

Ginčai kongrese už Panamos perkasą dar nepasibaigė ir į kurią pusę nusisvers — nežinia. Senatoriai, kaip budami patys kapitalistais varo ilgą diskusijas tikrai už savo reikalus, kaip kad ir už Panamos perkasą, iš kurio, žinoma, naudosis tik jie, tuometarpu kaip gyventojų reikalus jie greitai pervaro, beveik neperežiūrėję. 14 vasario 320 įvairių smulkiųjų įnešimų pervarė per 155 minutes. Ar galima yra taip greitai ir gerai apie jas spręsti, pašvenčiant kiekvienai pusę minutes?

Valstijų sekretorius Hay išsiuntinėjo visoms viešpatystėms užmanymą nesikišti į karę tarpe Maskolijos ir Japonijos. Ant to visos beveik pritarė, apart Maskolijos, kuri sątikiuose Kinų davė išsilenkianti atsakymą.

Valdžia išsiuntė vieną karlaivį į Honduras dėl apgynimo savo reikalų pakol nenutils tę iškilusi revoliucija. Į San Domingą taip gi vieną laivą išsiuntė, nes ir tę revoliucija dar neužsibaigė. Mat revoliucionieriai pradėjo šaudyti į amerikonišką garlaivį, atėjusį iš Kolonijos.

Prezidentas Rooseveltas apreiškė jeigu bus išrinktu antrąsyk, sudavadyšes šiuos dalykus: 1) Panamos politiką, 2) susilpnėjęs trustų įtekumą, 3) sątikius tarpe darbdavių ir unijų, kaip a. p. Millerio byloj, 4) sątikius tarpe darbo ir kapitalo, kaip parodė sątaikoje angliakasių straiko. Tai gi ant kiek Rooseveltas parodė savo veiklumą viršminėtuose dalykuose, galima spręsti, kad ir toliau jis rupinsis reikalais tik piniguočių.

Maskolija.

9 vasario prasidėjus kare ir sumušus japoniečiams masko-

lių karlaivius „Retvizan“, „Carevič“ ir kryževių „Palada“ maskoliai negalėjo išsyk japonams atsispirti ir vėl iš eilės prakišo antrą susiėmimą, kuriame japonai sudaužė didelį karlaivį „Poltava“ ir kryževius „Bojarin“ ir „Novik“. Tas viskas atsitiko netoli Port Arturo. Tą pačią dieną japoniečiai paskandino dar du kryževius: „Variag“ ir „Koriec“, Chemulpe.

Ant rytojaus japoniečiai pasirėdę į kiniečius darbininkus iškėlė Mandziurijoje geležinkelio tiltą. Tas sutrukdė maskoliams atgabenti iš Vladivostoko kariauną. Japonai gi atgabeno į Seoul 30,000 kareivių ir užėmė visus pakrančius Geltonosios Marės. Maskoliai nesusėję pributi į Port Arturą išplaukė eskadra iš Vladivostoko susidedanti iš 5 kryževių ir užpuolė Japonijos miestą Hakodate, bet pusdienį bombardavę atsitraukė neįėmę jo. — Tą dien caras išleido apšaukimą karės.

11 vasario japonai bombardavo Port Arturą, bet be pasekmės. Japonijos mikado išleido formališką pagarsinimą karės.

12 vasario 4 maskolių karlaiviai, Vladivostoko eskadros apsiautė du japonų garlaivius; vieną iš jų „Zensho“ paskandino, antras išspruko. Tuometarpu japonai sugriebė didelį transportinį laivą „Enisiej“, kurį galutinai sudaužė, užmušė 3 apicierus ir 91 kareivį.

13 vasario 3 maskolių kryževiai tapė sužeisti torpėdoms tarpe Yeso ir Nippon.

14 vasario japonai tapo atstumti per dvi vietas nuo Port Arturo, kur jie norėjo išlipti ant kranto, ir prazuvo jų dalis kariaunos, kiek — nežinia.

Tai gi tos visos žinios, atėję iš karės lauko tikrai yra abipusiai patvirtintos ir teisingos. Paprastai laikraščiai paduoda virtiną žinių, pranešimų, telegramų, iš kurių paskiaus pasi-

rodo, jog nė pusės nebuvo tiesos. Tai gi mes tokių žinių visai ir netalpinsime, apart oficiališkai patvirtintų.

Iš paduotų žinių kiekvienas lengvai gali spręsti, kad karė iš pat pradžių Maskolijai nesivada. Kaip bus toliau — laikas parodys. Tuometarpu jau maskoliai panešė blėdies ant \$29,000,000, japonai gi rasi ir pusės tiek nepanešė.

Maskolijos visumenė labai neužganėdinta iš tokios eisenos karės ir jos nepasivedime kaltina vieninteliai vice — karalių Aleksiejevą, reikalaujama nuo caro, kad į jo vietą pastatytų ką kitą, nes jis pražiūrėjęs japonų užpuolį, ką sako, būtų buvę laimėję maskoliai. Ar dėl tos ar kitos priežasties, caras paskyrė vadovu visos laivynės dabartinį karės ministrą Kuropatkiną, palikdamas visus diplomatijos ir strategijos kelius vienok rankose Aleksiejevui.

Ligšiol Maskolija negavo sau simpatijos nė nuo vienos viešpatystės, pagaliaus nė nuo savo gyventojų. Garsingoj karėj su turkais 1877 metų patys gyventojai daug didesnį entuziazmą ir užsidegimą prieš neprietelišką pusę parodė negu dabar. Tą matydamos įvairios maskolių užrubežinės partijos rimtai mislyja iš tos progos pasinaudoti. Kaip jie savo darbus pradės dar nežinia, bet angliški ir prancuziški laikraščiai įkandem tvirtina juos esant ant pagatavo.

Iš priežasties karės Maskolija atsisakė dalyvauti ant visosvietinės parodos St. Louise, kadan gi tas mat yra sujungtas su nemažais kaštais, tuometarpu viešpatystės izdas jau dabar beveik tuščias. O kur dar galas karės, praryjančios milijonų milijonus?

Balkanų pussalis.

17 vasario apie 20,000 snkilusių prieš turkus albaniečių užpuolė ant miesto Ipekos, kur

po smarkaus mušio 800 albaniečių turkai išmušė, nors ir patys daug prakišo. Laikraščiai praneša, jog visa provincija Babajgosi prieš Turkiją sukilo.

Turkija pranešė Europos viešpatystėms, jog jeigu Bulgarija nesustos rengusis ant karės ji neatsako už savo pavaldinius nuo užpuolimų ant europiečių pasiuntinių.

Dalis darbu.

¶ HOUGHTON, MICH. Quincy kasyklėse užgimė straikas, kur 2,000 žmonių apleido darbą, iš priežasties numazinimo mokesties.

¶ PHILADELPHIA, PA. Čia buvo iškilę nesutikimai tarpe unijos kriauciu ir darbdavių norinčių įvesti atgal 9 valandų dienos darbą, vietoj 8. Jau unija pasirengusi buvo straiukuoti, kaip darbdaviai pasiskubino susitaikinti, palikdami po senam, tik išsilygo imti darbą ir iš ne unijos sąkrovų, kuomet kriaučius priims tik iš unijos.

¶ MENASHA, WIS. Sustraiškavo 1,000 darbininkų, iš priežasties numušimo mokesties, dirbtuvėje Menasha medžio rakandų.

¶ INDIANAPOLIS, IA. Komitetas anglekasių apreiškė, jog jie nenusileis ant savo reikalavimo pakelt mokesčių, tuometarpu kompanijos siulia mokesčių rūšės 1902 m., kuri yra ant 12% mažesnė už 1903 m. rūšę. Jeigu iki 1 balandžio nesusitaikys — iškilis didelis straikas.

¶ MIDDLESBOW, KY. Visi vietinių kasyklių savininkai numušė 12 c. ant dolerio mokesčių. Tas užkliudė 5,000 anglekasių.

¶ CHICAGO, ILL. Sustraiškavo 500 priziurėtojų arklių, reikalaujanti algos nuo \$45 iki \$55 ant mėnesio.

„ „ Įvyko sudermė kriauciu unijos su darbdaviais. Lai-

mėjo kriauniai šias išlygas: 48 val. savaitės darbo, unijų darbavietės, subatoj darbas tik iki pusdienio. Prikirpė joms žiuponų \$20, kelinių \$18, kitiems siuvėjams \$14.

PHILADELPHIA, Pa. Mašinių dirbtuvė „Baldwin Locomotive Works“ kasnedel išmeta laukan po kelias dešimtis darbininkų. Baldwin yra garsi iš-baisiai sunkaus darbo ir mažų mokerčių.

NEW YORK. Pasibaigė vienolikos metų straikas kepurinių dirbtuvėj Mark Davis. Prasidėjo kompanijai atsiskaičius uždėti \$10,000 kaucijos, jog nepriims ne unijiečių. Iš priežasties, jog negalima gauti atsakantį skaitlių unijiečių, susitaikė ant priėmimo ir šep jau darbininkų.

Isz Amerikos.

M a s k o l i š k a c e n z u r a .

Colorado valstijoje užgynė įleidimą tokių laikraščių, kurie kritikuoja begėdžius kapi talistus už įvedimą despotiškos tvarkos ir šaudimo į straikierius. Mat tenykštė valdžia tiek pridarė biaurybių per paskutinį pusmetį, kad pati pradėjo jų bijotis, kaip vagis savo šešelio.

V a l k a t a m i l i j o n i e r i u s .

Cleveland, Ohio, didelis trukšmas iš areštavojimo milijonieriaus George Hoyto, kuris susirišo su valkatomis (bomais). Jis sako, kad su valkatomis esą linkamiaus gyventi, negu žibančiuose rumuose.

P a s i m i r e m i l i j o n i e r i u s .

15 vasario pasimirė Washington senatorius Mark Hanna vienas iš sukčiausių republikonų politikierių. Jo turtai siekia iki \$25,000,000.

M e r g i n o s n e n o r i s k e b ū .

St. Louis, Mo. siuvėjų mergaičių unija nutarė nesusidėti

su vaikiniais neprigulinčiais prie unijų. Vietiniams jauniškiams nors tas baisiai nepatinka, vienok rašosi į bent kokias unijas. Prie to boikoto prisidėjo apie 1000 merginų.

K a r e s u v u l g a r i š k a i s r a š t a i s .

Vyriausia žigunės užveizda prisakė visiems urėdninkams akylai peržiūrėti visus persiuntinėjamus spaudos raštus ir apgarsidimus. Už siuntinėjimą raštų su šlykščiais išsitarimais ir paveikslais, siuntėjas bus baudžiamas \$5,000 arba 5 metais kalėjimo.

Musu reikalai.

„Vienybės“ Nr. 49 p. m. patilpo atsiliepinimas Lietuvos sunų draugystės, iš Allegheny City, Pa. per kurį atsiliepinimą minėta draugystė kviečia visas kitas draugystes, nešiojančias tą patį vardą, idant suvienytomis spėkomis įsteigti tautišką prieglaudos namą, dėl negalinių dirbti ir patikusių nelaimę lietuvių. Nėra abejonės, kad nešiojančios Lietuvos sunų ir dukterų vardą, atkreipė atydą, ir apsvartys pakeltą klausimą ant savo paprastų susirinkimų; bet ar pasiseks minėtam užmanymui padėti pamatinis akmuo, dalykas yra tikrai sunkus ir abejotinas. Lietuviškos draugystės budamos plačiai išsisklaidžiusios po Suvienytas Valstijas, neturėdamos abelno susirišimo, jokiū budu negalės susitaikyti, ir pastatyti reikalą ant naudingo atnešančio mūsų tautai gerus vaisius pamato. Daleiskime, kad to vardo draugystės, ir susivienytų, tai ir tada negalėtų darbą atlikti dėl daugelio priežasčių. Norint įvykdinti minėtą užmanymą reikia prie darbo dėti daugiau sveikos medegos, reikia daugiau protauti. Statant trobėsį reikia pradėti nuo pamato, ir dedant pirmutinį pagali reikia padėti ant tvirto akme-

nio, idant paskui neiškryptų į šalį ir visas darbas nenuveiktų už nieką. Bandykime pirmiaus pasirupinti nuveikti darbus tuos kurie yra galima. Aš noriu atkreipti atydą abelnai visų lietuvių, ir visų lietuviškų draugysčių, idant savo sueigose pradėtų nuodugniau gvildenti naudą ir reikalingumą stiprinti mūsų tautišką Susivienijimą. Man įžiuri, jog mūsų lietuviai, kaip ir kitos tautos, tik per stiprą, abelną susirišimą galėsime nuveikti visus naudingus mūsų tautos darbus (kalbu čia apie S.L.A.). Lietuvos Sunų draugystė pakėlė klausimą, kurį S. L. A. seniai turi už mierį. Iš atliktų darbų S.L.A. ir nutarimų seimū galime patirti, jog Susiv. pirm visko turi pastatę už augščiausį mierį šelpti nelaiminguose atsitikimuose savo tautiečius, teipgi, kaip, ir išsiliosavimą iš po globos mūsų tautos slėgėjų. S.L.A. nuzengė didį žingsnį pirmyn tautiškuose ir labdarystės darbuose, sušelpdamas sąnarius ar tai suteikiant pašėlpą iš abelno izdo arba surenkant našlės skatikus tarpe sąnarių ir kuopų. Toliaus mūsų matome, jog Susiv. visados atkartoja klausimą apie reikalingumą tautiško namo metiniuose seimuose, bet šis reikalas tampa atidėtas į šalį neturint vien ganėtinai medegiškų spėkų. Taigi jeigu S.L.A. nedrįsta kėsintis pradėti darbą, turėdamas didesnes pajiegas, budamas liuosas nuo visokių pančių dvasiškos nelaisvės, tai tuomi labiau šis darbas yra sunkus ir tikrai negalimas pavienėms draugystėms išsisklaidžiusioms ir turinčioms daugiau silpnų šalių. Matant, jog mūsų stipriai susivieniję galime atsiekti savo mierius, skverbiasi į galvą klausimas: kodėl lietuviai, ypač diduma lietuviškų draugysčių tolinasi nuo S. L. A., nesuprasdamos, jog tuomi daro sau ir savo tautai dvasišką

ir medegišką bledį? Aš čia matau vieną svarbią trukdančią priežastį, kuri mus nuo stabdo susirišimo į ryšį; yra tai stoka mūsų pačių supratimo. Tautos, kurios šiadien yra augščiaus pakilę už mus lietuvius supratime, įgijo tai per mokslą; tik per mokslą jos pradėjo pažinti pačios savę ir suprato naudingus žmonijai reikalus. Taigi ir mums, lietuviams, pirmiause yra reikalingas supratimas kas yra geru, o kas blogu; pirmiausiai turime išlavinti savo protą, o tada pamatysime naudą abelno tautiško susirišimo, — susivieniję gi visus naudingus darbus tautai atliksime. Bet nelaimė, kad mūsų apie savo apšvietimą visai menkai rupinamės, atsiduodami ant Dievo valios. Nemažesnė priežastis, ardanti mus vienybę, yra ir mūsų pačių ydos ir įvairios mūsų pačių tarpe intrigos kurias sėja tie patys mūsų broliai, kurie kiša į viešus reikalus savo asabiškumus ir deda visas savo pastangas, idant užbėkti geriems darbams visus kelius ir juos sustabdyti.

Taigi viską drauge imant geistina būtų, idant visos lietuviškos draugystės ir pavieni tautiečiai stengtųsi rištiesi į vieną tautišką kuopą, kuria yra šiadien S. L. A. ir tada greičiau galėsime įvykdinti ir tokius gerus užmanymus, kaip kad padarė L. S. D. Allegheny, Pa.; kiteip, nežiurint į jo svarbumą, vargiai tas padaryt bus galima. Toliaus velytina būtų, idant mūsų tautiečiai (aš kalbu apie „apšviestunus“) nusikratytų tulą savmylystės ir savgarbės ligą, kuri kassyk milžiniškai plėtoja si ir užkrečia didesnį skaitlių naudingų tautai sąnarių. Kaip ta liga yra biauri, tai jau nėra ką šnekėti: ji parodo kad mūsų ir ištiesų esame „per jauni“ it maži vaikai, kurie gauda ir vaidijasi už muilinius burbulus bei skardinėlius pazibučius.

Kada mes vaidijamies už niekniekius, — mūsų priešai ir trukdytojai apšvietimo skubiniasi pasinaudoti mūsų prasižiurėjimais, ir kur gali tų varo savo agitaciją ir trukdo mūsų pradėtus gerus darbus.

Tokia mano nuomonė apie užmanymą per Lietuvos Sunų D-stes įteigti tautišką prieglaudą namą. Pirmą susivienykim, o tada dirbkim. Jeigu iškrikusiai pradėsime, tai kada bus galas iškrikimo? Apvalykim sąvę nuo intrigų, didelių ir mažųjų, įgyvenkime savo namelių ramybę ir vienybę, tada busime tėvynės sunų, ir tada budavosime Tautiškus namus! *Lietuvos Sunus.*

Isz lietuviszku dirvu Amerikoje

Waterbury, Conn. Pasikūtiniam laike abidvi lietuviškos parapijos parengė ant savo naudos po teatrą. Prigulmingoje jau net trečiu kart perstato Griniaus atrastą „Genavaitę“. Klebonas Saurusaitis, kad sutraukt daugiau žmonių ant minėto teatro pasistengė parengti parodą del nuvedimo kdaugiaus žiurėtojų, nuo kurių žinoma pasipelnė pasiimdamas 25 c. nuo kiekvieno. Trumpa ir lengva del supratimo gudrybė: kuo daugiau žmonių, tuom daugiau kvoterių. Ant parodos samdė muzikantus italus ir juodusius, o prie to, del viso ko leido 3 vyrus savo mokinamo beno, na ir kas galėjo saukti kad tai ne „Saldzios širdies“ benas? Daugumas pamatę juodusius einant eilėse su trubomis, kuriems pora šveistorių pravadyriavo, negalėjo dasiprasti delko Saurusaičio mokinamo „beno,“ vyrai teip dideliai pajuodo. Ir tik vėliaus patyrė, kad tai buvę už parapijos pinigus pasamdyti del apdumimo žmonėms akių „nigeriai“.

Žmonių ant „Genavaitės“ mažai susirinkę, todėl vargiai

klebonas galėjo daug pasipelnėti.

Neprigulminga gi atlošė teatrą „Geriaus vėliaus negu niekad“. Pastaroji parodos darė, todėl žmonių dar mažiau susirinko. Tapatį veiklaelį ketina parapijonai nuvažiauvus vasario 14 New Britaine atlošti. Parapijos pasipelnę iš perstatytų teatrų, gerai būtų, kad nors mažą dalelę paaukautų tautiškiems reikalams. (Neprigulmingoji paaukavo \$3,30; Red.) Užstojus naujam metui prigulmingas Saurusaitis skaitydamas bažnyčioj parapijos metines atskaitas tarp kitko priminė, kad per metus išmokėta suvirš \$60, vien tik už vaikų sudaužytus pinigines poterių mokyklos langus. Gražus tai vaikai ir matyt gerai kunigėlio mokinami, kad už tiek pinigėlių langų galėjo sudaužyti.

— Čion jau nuo tulo laiko lietuviai mėgina nedėlios vakarais laikyti teip vadinamas diskusijas. Iki šiol ant diskusijų mažai kas pasisekė gero nuveikti, bet visgi nors mėginta vieni kitus pertikrinti. Vienas vyras be diskusijuodamas ne nepasijuto kad per toli nužengė, nes atrado „Vienybę“ ir „Lietuvą“ nevertus dėl skaitymo laikraščius, kada gi anie buk ne moksliški esą, ir buk visokius mėslus(!) talpiną. Tie patys laikraščiai prieš 6 metus buvę moksliški, nes buvę iš Waterburio daugelis moksliskų straipsnių. Klausimas kur dingo tie Waterburio mokslinčiai dabar, kad jie nerašo tų „moksliskų straipsnių!“

J. Tareila ir J. Kuzmitskas Vasario 8 — lankėsi Bridgeporte ir drauge nusivežė su savim P. Pricevičiutę, kur laikę prakalbas aiškindami apie Susivienijimą ir naudą, kurią suteikia prigulintiems lietuviams. *Bažnytinis.*

Bridgeport, Conn. Vasario 8 tapė parengta per Susiv.

kuopą prakalbos ir pasilinksminimas. Prakalbos prasidėjo 10 val. vakare. Visųpirmu kalbėjo Susiv. prez. J. Tareila, aiškindamas apie reikalingumą lietuviams vienybės ir stipraus susirišimo, ir teip gerokai tą dalyką išaiškino. Potam kalbėjo Jonas Kuzmitskas, priedziudomas apie tėvynę ir jos vargus, kuriuos kenčia po svetimų jungu. Ant galo p. Pricevičiutė posmavo deklamaciją „O metai, tie metai“. Viskas vidutiniškai nusisekė, tik daugumas biskelį neganą ramiai užsilaikė, todėl kliudė kitiems klausytojams. Prakalbos ir deklamacija matomai daugumui patiko, nes tai tvirtino rankų plojimai. Po prakalbų buvo daug galima išgirsti kalbant apie Susivienijimą ir prizadant prie jo prigulėti. Parengimą ir daugiausia rupes ties dėjo p. J. Dulbis ir draug su keleta kitų gerų vyrų—lietuvių. Ant prakalbų, deklamacijų ir pasilinksminimo buvo gerokai prisirinkę vietinių lietuvių ir lietuvaičių, o prie to dar pribuvo keletas iš Shelton ir New Haven, Conn. Rengėjai prakalbų tiki, kad po šitam prisirašys gerokas skaitlius lietuvių prie Susivienijimo kuopos. *Svetys.*

Waterbury, Conn. Nežiu rint ant užpuldinėjimų „tamšos šešėlių“, kurie bandė išniekinti prakilnesnius tautiečius beveik be perstalo per visą apskritą metą aiškindami, buk neprigulmystė prie Romos yra nedoru dalyku del lietuvių ir tokias ypatas kurios ne priima Romos malonių viešai pajuokė. Bet išmintingesni tautiečiai tą pajuokimą pastatė žemiaus kritikos — nes jų širdyse dega meilė artymo, meilė senosios gadynės kurioje visi lietuviai buvo laisvais. Tą liudyja vakaras 6 d. vasario 1904 m. per vestuves p. Jono Baliuno, kuris susiziedavo „Neprigulmingoj“ Visų Šventų Bažnyčioje,

Waterbury, Conn.

Ant vestuvių viskas buvo pagirtina, svečiai užsilaikė ramiai ir linksmi.

Iš tarpo svečių tapo užmanyta paaukauti po našlės centą ant tautiskų reikalų. Suaukavo \$3,30, kuriuos prisiųsdami „Vienybei“ paskiriam: \$1,00 kankiniams, \$1,00 mokslaeiviams, \$1,00 delegatui ir 30 c. Vištaliui. Tai gi ar negrazus paveikslas iš „neprigulmingųjų?“ o kurgi aukos „prigulmingųjų?“ O-gi kazirose ir aluje! Aukų rinkėjai:

*J. Maksimavičius,
M. Laskevičius.*

Springfield, Ill. Kaip visur girdėt pakilo tarpu lietuvių tuli neužganėdintinumai ant dvasiskų vadovų už per daug šlykščius, apšmeizinėjimus savo sątaučių, tai anarkistais, tai bedieviais, teip ir mūsų miestelyj toks pat judėjimas duodasi matyti. Bet mūsų lietuviai nepasikakina tuščiais žodžiais ir pludimais ant kunigų, jie stengias ir materialiskai prisidėti prie atkėlimo iš vargų mus brangios tėvynės. Tai-gi 7 vasario ant vestuvių garbaus tautiečio D. J. Puišio svečiai, užmanius V. Cerniausku, sumetė net \$4,50, kuriuos prisiųsdami „Vienybei“ paskiriam: \$2,00 kankiniams ir \$2,50 mokslaeiviams.

Vardan mielos tėvynės ištauriu aukautojams ačiū!

Vincuks.

New Britain, Conn. Mus vietinė lietuvių Apšvietos dr. dėl atsiekimo savo mierio įkurė knygyną, kuriame randasi pusėtinai skaitlius visokio turinio knygų ir laikraščių. Ant nelaimės mus broliai ir seseris ne visi supranta naudą apšvietimo, ir iš minėto knygyno raštų labai mažai kas naudojasi. Prie progos reik paminėti, kad ir pati Apšvietos d-stė ne kaip supranta apšvietimo kelius jeigu knygyne cen-

zurnuoja knygas. Patėmijau ant knygos „Lietuystės praeitis, dabartis ir ateitis“, šitoks cenzūros parašas „Knyga biau-ri, kaip raupų š šai“!... Rodos ir daugėnei knygų tų ran-das su panašiais parašais. Pat-sai vadovas įkunijimo knygy-no yra išsitarę ant tų laik-raščių, kad esą statinė pamaz-gų. Velytina būtų, kad mī-nėta d-stė nuo savo knygyno knygų tokius parašus nutrin-tų, o drange apivalytų ir tie kurie turi biaučius šašus tam-saus fanatizmo. Tada bus ga-lima pavadinti d-stę, kad yra Apšvietos ir išteisinti savo vardą gerais darbais.

Serdokas.

New Britain, Conn. 24 d. rugsėjo 1903 m. susitvėrė tau-tiška liet. d-stė, vardu „Žirg-vaikis“, su šiais mieriais:

1). Skelbti mokslą tarp lie-tuvių, tobulinti lietuvišką kal-bą, platinti jos literaturą; at-siekimui to mierio kiekvienas sąnarys aukauja savo vienos dienos uždarbį, syki ant metų, ant lietuystės labo; jeigu gy-venimo sąlygos kam to nepa-velytų — sąnarys aukauja kiek gali. Aukavimo diena pas-kišta 1 gegužės. 2). Dr-stė apvaikšėios kiekvieną tautišką šventę. 3) Dr-stė užsiimines ir politikos reikalais. 4). Dr-stė po užbaigimui kiekvieno susirinkimų, pagal savo dva-s škas pajėgas, laikys mok-sliškus pramšimus, diskusijas, prakalbas, deklemacijas, la-vinsis kalbose, dainose ir tt. 5). Dr-stė laikysis vien tau-tiško ryšio, kurioje nesiras jo-kių tikėjimiškų nė sektiškų valovų. 6). Dr-stė užsiims prekyste, jeigu ant to turės užtenkiną išdą. 7). Dr-stė stengsis užvest lietuvišką kny-gyną. 8). Dr-stė bent syki ant metų užkviēs kalbetojus, apkalbėti tautiškus, politiškus ir ekonomiškus klausimus, ar-ba parengs tautišką koncertą. 9) Dr-stė nuo visų parengtų

pasilinksmibimų uždarbio, au-kauja 5% tautiškiems reika-lams.

Iki šiol sąnarių prisirašė su-višum 50 ir yra viltis, kad višminėti mieriai nepasiliks vien dėl papučimo konstitu-cijos, bet taps išpildomi, in-to-kiu budu, laikui bėgant, Dr-stė „Z.“ augštai pakels viet-i-nių lietuvių vardą, tautiškame laipsnyje.

Šiuomi užkvičiam vietinius lietavius norinčius prisirašyti — kad pasiskubintumet, ko-laik dar prisirašymas tiktai \$1,00 (mėn. mokestis 25 c. pa-šelpa ligoje \$7,00 ant savaitės) iki 9 kovo š. m. Toliaus pri-sirašymas bus pakeltas pagal metus, nuo \$2,00 iki \$7,00. Dr-stės susirinkimai kas mė- nuo antrą seredą, ant 434 Main gatvės.

Izdo rašt. *A. Tamošiūnas.*

S. Boston, Mass. Čion su-sitvėrė Lietuvaičių draugystė-lė, kuri nutarė prisirašyti ir prie S. L. A.

Ateinančio kovo 5 d. rengia d-stėlė metinį susirinkimą su prakalboms ir deklemacijoms. Velytina yra, kad kuodaugiau-siai lietuvių prie tos d-lės prisirašytų, kuri yra susitvėru-si ant tautiškų pamatų.

Lietuvaitė.

McCarmel, Pa. Padėka. Šiuomi padėkavoju Grand Rapids, Mich. vientaučiams, kurie mane kiek galėdami su-šelpė. Apturėjau \$2,30.

Su guodone *Jonas Banis.*

Kaylor, Pa. Nors čia lie-tuvių ir mažai yra, bet vis gi jie ramiau gyvena negu kur nors ir daug, bet pasinėrę į vaidus.

Pareina čion 2 egz. „Vieny-nybės“, 1 „Lietuvos“ ir 1 „Sau-lės“, už kurią nors nemoka, bet p. Bočkauskas ištikimai siun-čia. *K. Juz.*

Dayton, Ohio. Nesenei čia atsibuvo susirinkimas ir pra-kalbos, kur p. Žiemis kalbėjo apie reikalus siuntimo darbi-ninkų delegato. Po prakalbų geros valios tautiečiai sudėjo delegatui \$7,55.

Jonas Vizgaitis.

Susivienijimo L. A. reikalai.

Naujai prisiraszė prie Susivienijimo Liet. Am.

Brooklyn, N. Y. 38 kuopa.

Pranciška Paulauckiūtė
Jonas Liudvinauckas
Elzbieta Pantaukiūtė
Izidorius Matijošaitis
Agota Matijošaitienė
Kazys Kurzentaitis
Antanas Skinkis
Petras Butkevychia
Magdė Butkevychienė
Jurgis Ionas
Juozas Petrukaitis
Vincas Kriauciūnas
Jonas Skinkis
Jurgis Šuiskis
Pranas Marinas
Jonas Šuiskis
Vincas Lietuvnikas
Pranas Poderis
Kristopas Kaitaitis
Ona Bučinskiūtė
Petronė Sakaverokiūtė
Uršulė Marcin
Marė Marcin

Jonas Akusevyčius
Simas Bonkiavyčius
Virginė Maksvyčiūtė
Kazė Lesniauckienė
Juozas Stankevychius
Philadelphia, Pa. 10 kuopa.

Jonas Rukevyčia
Ona Rukevyčienė
Konstantas Zokas
Petras Liaukus
Mikalina Liaukuvienė
Elzė Rastauckienė
Konstančė Marčiulionienė
Marė Dobriukė
Ona Jašulevyčienė
Feliksas Valavyčia

Rochester, N. Y. 79 kuopa.
Elzbieta Duobienė
Johana Tajutkiūtė
Pranas Brašauckas
Kristopas Švirniškas
Kazys Juškis
Marė Mececkiuūtė

Mineesville, Pa. 13 kuopa.

Agota Bernociūtė
Juozas Niderstros
Antanina Draugeliene
Ona Junevychiūtė

Jokubas Smilas
Motiejus Ramašauckas
Antanina Ramašauckienė
West Lynn, Mass. 77 kuopa.

Raulas Kariukonis
Juozas Dimša
Jonas Rastauckas
Vaclovas Kavaliauckas
Jurgis Druncutis
Juozas Balkus
Petras Cečeta
Karalius Valacka
Pittsburg, Pa. 40 kuopa.

Jonas Grublis
Jonas Juozevyčia
Augustas Vidunas
Jonas Janulaitis
Sabestijonas Valinčius
Jonas Narbuta
Juozas Bereckas
Petronė Naršiedukė
Pranas Andriukaitis
Adomas Palukaitis
Juozas Miliuackas

Mahanoy City, Pa. 31 kuopa.

Vincas Zemaitis
Antanas Zebrauckas
Union City, Conn. 20 kuopa.
Anastazija Matukaitienė
Juozas Narbutaitis
Pranas Kasparavyčia
Venclovas Armonaitis

Sprinhfield, Ill. 79 kuopa.

Vincas Czernauskas
Antanas Pranevyčius
Liudvikas Kasparavyčius
Juozas Makauckas
Jonas Puida
Vincas Zvingila

Hoboken, N. Y. 71 kuopa.

Kazys Jasulaitis
Marė Jasulaitienė
Pranas Brazauckas
Staays Slavickas
Jurgis Pranaitis

Baltimore, Md. 64 kuopa.

Magdė Krakauckienė
Jonas Kolyta
Jurgis Stalgis
Jonas Lesčinskas

Hastings, Pa. 25 kuopa.

Juozas J. Ališauckas

New Britain, Conn. dr. Keistučių.

Pėtras Jisevyčia

Ona Zdanciukenė

Kristina Dapkiuniūtė

Cecilija Gutaukienė

Shenandoah, Pa. 23 kuopa.

Adolpas Tabaras

Marijona Tabarienė

Ansonia, Conn. 66 kuopa.

Jieva Valiukienė

Ona Pauziene

Soranton, Pa. 30 kuopa.

Liudvikas Levonas

Pijūšas Stankevychia

Rozė Stankevychienė

Juozas Ulinckas

Marė Ulinckienė
Stasis Navickas
Worcester, Mass.
Jonas Viznis
Adomas Viznis
Ona Deltuviūtė
Plymouth, Pa. 5 kuopa.
Jurgis Burdulis
Magdė Burdulienė
Antanas Cikanas
Jieva Cikaniėnė
Juozas Širvydas
Lost Creek, Pa. 4 kuopa.
Jonas Kalvaitis
Bridgeport, Conn. 51 kuopa.
Agota Brustaitienė
Jieva Dulbienė
Jieva Kukleriūtė
Krištapas Kairaitis
Povylas Dulbis
Allegheny City, Pa. 86 kuopa.
Jurgis Jocius
Ona Jocienė
Newark, N. J. 27 kuopa.
Branislovas Balsevyč a
So. Boston, Mass. 32 k. Traideno.
Steponas Kaminskas
Liudvika Vaitiekaitienė
Konstanta Savickiūtė
Marė Krugzdziūtė
Marė Duriūtė
Marė Kiburienė
Katrė Laimančiūtė
Agota Mockapetrienė
Adolfa Kašėtienė
Damininkas Matulaitis
Edwardsville, Pa. 85 kuopa.
Aleksandra Zdanavyčia
Ant. Šidlauckas
Pranas Adukačaitis
Simas Straigis
Vincas Rinkevyčia
New Hawen, Conn. 84 kuopa.
Emilija Givienė
Kazys Kasparavyčia
Spring Valley, Ill. 46 kuopa.
Pranas Jasaitis
Mikas Trainis
Antanas Kučinskas
Jonas Šeputis
Augustas Tarlionis
Juozas Kaminskas
Kazys Matlauckas
Jonas Dubickas.
Petronė Grigaitienė
Mikas Lanauckas
Motiejus Lanauckas
Juozas Šalaševyčia
Vincas Šalaševyčia
Tamtšius Gumauckas
Plymouth, Pa. dr. Vytauto.
Jonas Kunigėlis
Alena Kunigėlienė
Antanas Jankauckas
Juozas Antaninas
Bernotas Prizgintas
Marė Prizgintienė

Pana, Ill. 82 k. dr. Liet. Ukėsy.
Motiejus Vaškėlis
Vincas Zvinaks
Domininkas Vitkus
Pranciškus Užperis
Jonas Viskačka
Edwardsville, Pa. 1 kuopa.
Vincas Varaška
Marė Juškauckienė
Stasys Macevyčia
Marė Kasienė
Jonas Zubrys
Juozas Ročkus
Vincas Burinskas
Juozas Šaurasaitis
Ona Koliūtė
Albina Koliūtė
Cleveland, Ohio. 14 kuopa.
Kastantinas Varekojis
Antanas Katulskas
Pranciškus Marazas
Martinus Jančiukas
Viliamas Talksnis
Selvetras Orintas
Vincas Dagilaitis
Marė Batyriūtė
Petronė Kupčiunienė
Chicago, Ill. 36 kuopa.
Petras Balčiunas
Ona Varašaukėnė
Juozas Skinderis
Motiejus Zabar-kevyčius
Kazys Bajorunas
Antanas Šalaševyčia
Barbora Mantvilienė
Marė Damijonaitienė
Luzerne, Pa. 67 kuopa.
Agnieška Rigėlienė
So. Boston, Mass. Liet. Dukt. dr.
Petronė Sabonienė
Marė Paciukoniūtė
Elzbieta Paciukoniūtė
Katrė Kazlauckiūtė
Antanina Radziūtė
Alena Groziūtė
Marė Mikaloniūtė
Waterbury, Conn. 11 kuopa.
Marė Sagevyčiūtė
Barbora Kumpiūtė
Juozas Jenkėliunas
Marė Kačergienė
Kazys Mažulaitis
Jonas Slučinskas
Vincas Noreikas
Ona Juodkojiėnė
Ona Tyriūtė
Petronė Gražulienė
Viktoria Karužiūtė
Morta Tarlaičiūtė
Jonas Jakulevyčia
Marė Pudymjūtė vyres.
Kazys Burneskis
Magdė Miliauskienė
Jurgis Tareševyčius
Jieva Tareševyčiūtė
T. Astramskas.
S. L. A. sekretorius

Stovis kasos S.L.A.

Nuo Nr. 7 „Atskaitos“ iki 20 va-
sario, į kasą įplaukė S. L. A., įstoji-
mo ir bėrtaininiu moksčiu \$2244,50
Tautišky centų \$488,87
Už ženklelius \$56,75
Aukos Baniui \$47,49
Palei kuopas mokestis bus patal-
pintos atskaitoje.
Išmokėta ant visokių reikalų S. L.
A. \$183,64.
Pirktą auksinių ženklelių dėl S.
L. A. sąnarių už \$225,00 kurie pa-
taisyti ir pagerinti per draugą V.
Ambrozevičia.
Ženkleliai auksiniai po \$1,00
Sidabriniai po 25c.
T. Pauksztis,
Kasierius S. L. A.

Uzbaigiant Paryžiaus parodos reikalus.

Spring Valley, Ill. Musų
L. S. d-stė skiria visus p. Dau-
mantui. Vardan d-stės
M. Bendorius.

Waterbury, Conn. Mės,
aukautojai patariam 100 pa-
vesti p. [redacted] p. Vištaliui, o
likusius [redacted] lygiai tarpe:
kankintinių, mokslaeivių, S.
L. L. ir T. M. D.

J. Maximavyčius,
V. Zubrickas.

Westville, Ill. Musų šv.
P. P. d-stė skiria visus p. D.
Komitetas.

Plymouth, Pa. Musų D.
L. K. Vytauto d-stė skiria
p. D. Komitetas.

Plymouth, Pa. Aš, kaipo
aukautoja patariu pavesti visus
p. D. Dr. J. T. Želvienė.

Plymouth, Pa. Aš, pata-
riu pavesti visus p. D.
Adomas Adžgauckas.

Mt. Carmel, Pa. Mės au-
kautojai patariam visus p. D.
Varde aukaut. M. Matulis.

Philadelphia, Pa. Musų
Algirdo uzarų d-stė patariam
\$100 p. D., \$10 delegatui, li-
kusius pusian kankintiniams
ir mokslaeiviams. Komitetas.

Nuo Red. Su šiuomi nume-
riu užsibaigia balsavimai Pa-
ryžiaus Parodos likusių pinigų.
Komitetas pagarėis į kokią pu-
sę kiek buvo gauta balsų.

Paeiga satanizmo.

Satanizmas turi savo ilgą
istoriją, ir jo geneza tvilo tikė
jimiškose prietaruose. Sata-
nizmas tai tik antiteza teizmo
(teorija dievystės) ir yra tikras
produktas religiškų pažiūrų.
Pirmutinis žmogus, dėka savo
naiviškoms ir klaidingoms
nuomonėms apie gamtos pajie-
gas sutvėrė sau navatniausį ant
pasaulio pažvilgį. Jo svyrno-
janti ir baili sąmonė iš syk su-
tvėrė animizmą 1), paskiaus, pa-
zinusi savo persvarą ant svieto
gyvunų užsikrėtė vėl antropo-
morfizmu 2). Saulėje, ugnij,
zvaigždėse, mato dvasę gerą,
spėką tveriančią, tamsybėje gi,
ligoje, žaltynėje, perkunijose,
nužiuri dvasę blogą, velnią,
spėką suardančią. Gera pra-
dystė jam patinka, jis ją gar-
bina, iškeldamas ją į dievišką
kultą; velnio neapkenčia, nors
tas teipgi turėtų viešpatauti
ant sau atsakančių aukurų.
Laukinis gyventojas Azijos,
puolantis kniupščias prieš
šventą medį, kaipo ir viduram-
žinis Budos minykas; pasken-
dęs mistikos maldingume —
su maža atmaina spalvos — tai
žmonės panašus viens į antrą.

Tų dviejų pirmokynių anti-
teza: gero ir pikto, randame
veik kiekvienoje religijoje.
Kraučiučiai ir kakodaimonai
pas Ahhadus, Setas Egipte,
Iblis Arabijoje, Belzebubas
Judejoje, Arimanas Persijoje
— štai fantazijos satanizmo
ant temos pirmokynės pikto,
šalyt nužemintų maldų prie
dvasių šviesių, gerų. Įvairių
kultų kunigai paveikė sata-
nizmo įmonę tikrai paviršuti-
niškai, kadangi „velnias“ jų
rankose buvo tikru botagu.
Jo daugiau bijojosi, negu ge-
ro, šviesaus Dievo.

Kada Rytuose tvyrojo anti-
teza dviejų pirmųjų: gero ir
blogo — dviejų dievų, dviejų

1). Teorija dušios, kaipo viską ju-
dinančios pradystės.

2). Teorija beždžionių, kaipo pra-
dystės žmogaus.

priešų lygių sav spėkomis, Graikijoje ta antiteza jau nyksta. Zeusas 3) apsiabtas savo išrinktaisiais dievais des potiškai sav viešpatauja ant Olimpo 4). Tam apsiereiskimui prisidėjo: tautiškas pobudis ir vietinės aplinkybės. Mažiau išbujota fantazija, rami sąmonė, kaip ir prigimtis, nepriimanti egzotiškų priešgynsčių ir navatnumų, pridavė Graikijai iš tos pusės harmonišką ruožą.

3). Vyriausias dievas graikų mytologijoje.

4). Dangus.

„Velnio“ tėvynė — buvo Rytai. Graikija prisigėrusi Platono filozofijos ne buvo tam tinkama dirva. Filozofija Sirijos (Jamblichus, Porfirijus etc.) tobulina magiją ir burtus, o Manes, magus persų III amž. po Kristaus, stojasi didžiausiu tverėju viduramžinių monų. Šalyp dievų iškelia ant visavaldančio sosto „velnią“ ir jam aukauja dieviškas aukas. Dualizmas medėgos ir dvasios, visapusiškai viešpataujantis senovynė filozofijoje, suteikė tikrai moklišką pobudį dėl satanizmo prasmės. Gali—but, kad vėlesnis satanizmas išsidirbo ant lanko prietariško bažnytinio terorizmo, ar tai žmogus, su laiku persiludijęs apie netikumą to dievo į kurį tikėjo ir nuo kurio geidė pagelbos, užsivylęs savo lukestyj, kreipėsi prie kito dievo ir su juom susidraugavo. Satanizmas mokino, jog vienintelis tvėrėjas visatos esati destrukcijine (viską—ardanti) pajiega: piktybė, skausmai; dievas-gi, spēka gera, buvo tikrai papėdė, ant kurios „velnias“ paisė milžiniškas rybas savo pajiegy. Susitvėrė eilės satanizmo atskalų, kaip-gi ir ritualas jų žiaurių apeigų.

Suprantama, jog tas visas judėjimas atsimušė ant literatūros ir pramonės. Pagaliaus atsirado ypotos, kurios tiesiog

išauklėjo ant tų pamatų nemažus talentus. „Velnias“ įsispraudė į legendas ir apysakas, suteikdamas įvairiausių tipus (Dantė, Miltonas, Goethe ir kt.). Jis tampa karzygiu daugelio žmonijinių epopejų ir su jomis patenka net į romantikų veikalus, priimdamas jau tai komišką, jau tai tragišką pavidalus. Dažniausiai vienok buvo vaisiumi ant ropomorfiškų sąmonių, bei perdaug naiviškų fantazijų. Pagal W. Struss. *Audrupats.*

Nauji rasztai.

„*Varpas.* 12 Nr. 1903 m. Turinys: Penkiolikai metų sukakus p. J. V. „Varpo“ užgimimas p. V. *Kapsukas.* Kelkitės! p. P. *Gvildys.* Keli žodžiai apie Lietuvos pabėgėlius p. A-s. Homo sapiens. Fotografija p. Ab. Svetimi laikraščiai p. A-s. „Kankinių Kasos“ Komiteto pranešimas.

„*Ukininkas.* 12 Nr. 1903 m. Turinys: Skaitytojams. Red. Maskolių valdžios darbai Finijoje. *Lioliškis.* Paminėjimas Kražių skerdynės. V-tė. Vardan teisybė. P. *Aniuolas.* Žinios. Margumynai.

„*Naujienos.* 11-12 Nr. 1903 m. Turinys: Skaitytojams p. Red. Budyne p. *Žemaitė.* Mėslavežis p. *Žemaitė.* Ką ledas padaro p. P. *Gvildys.* Žinios. Su šiuom numeriu „Naujie nos“ užbaigė savo 3 metų gyvavimą.

Isz visur.

Mádride, Ispanijoje, kunigai, drauge su revoliucionieriais baisiai neapkenčia naujo arcivyskupo Nozaleda, persikėlusio iš Manflos. Kas nakt randas ant jo namų parašai, gresianti myriu. Neapkenčia jo už parsidavimą amerikonomis laike buvimo Pilipinuose.

Grapas L. Tolstojus parašė naują apysaką „Po baliaus“ ir

perskaitęs namiškiams, pasakė: „Paskutinis mano belletristikos veikalas. Nuo šio laiko nieko tam panašaus nerašysiu“.

Baisus viesulai siautė ant Skandinavijos pusiausio išgriovė Norvegijoje miestelį Alezund, kuriame buvo 9,000 gyventojų.

Austrijos lenkai nors per didį vargą, vienok išgavo nuo valdžios mokyti kareivius lenkus lenkiškoje kalboje.

Kijave einant per miestą iškilmingai parodai, gyventojai kurstomi caro tarnų, šaukė: „Dieve carą gelbėk!“, ir meldė kad pasivestų pergalėt japonus, tuometarpu išburio kas sušuko: „Šalin su caru! Tegyvuoja liuosybė“. Tam balsui pritarė daugiaus. Fanatiška minia ir kazokai sušokė tris demonstrantus subadė durtuvais, kurie pasirodė buvus žydais.

Ant Kaukazo Botkino gazo sąkrovose atsitiko baisus plyšimas dujų (gazu), kur sudegino 100 žmonių.

Niceoje areštavojo garsingą šnipą Ireland, kurs buvo net prie McKinley'o laike jo užmušimo. Ireland turėjo pavasaryj keliaut su prancuzų prezidentu Loubetu į Romą, nes pažįsta visus anarkistus. Areštavojo už neteisingą lošimą kaziromis ir vogimą nuo lošikų pinigų.

Suomijoje (Finuose), Nikolaistadte, areštavojo du universiteto studentai: Eriksoną ir Vestliną, už pasikėsėjimą užmušti pardaviką policmeisterį Engelmą.

Suomijoje valdžia uždraudė rengti teatrus, balius, koncertus, sueigas ir visokius pasilinksminimus, be tam tikro

valdžios daleidimo. Neišpildanti baudžiami kas syk po 400 markių arba kalėjimu.

Lubline, maskolių teismas nubaudė 20 valsčionių 2 savaitėms kalėjimo, už pasipriešinimą valdžiai, ir 23, kitoje byloje, teip-gi už tą pat, po 1 mėnesį.

Siberijoje, aukso kasyklių kompanijos priimdami darbininkus kleimavoja jų pasus. Kiekvienas paskiaus pametęs darbą, kitur gauti jo nebegali, nes turint užkleimavotus pasus kiti darbadaviai nebeprima.

Caras prašalino iš urėdo armenų arcivyskupą Surenjak, už ką visa Kaukazo armenogregorijaniškoji liaudė baisiai ant caro įtužo.

Maskolijos kalinių užveizda apreiškė, jog gabenamiems Siberijon prasižengėliams jau neskus pusės plaukų nuo galvos.

Sidabrintai užsagai.

Maskoliškai parašė Maxim Gorkij.

(Tasa.)

Mēs visi trys susitikom namuose, vadinamuos „valkėtų nakvynė“ dar už dviejų savaitėjų prieš tą atsitikimą, apie kurį aš noriu papasakot, laikydamas jį už akyvą.

Per dvi-tris dienas mēs buvom jau draugai, t. y. vaikščiojome visur drauge, atidengėm viens kitam savo slaptas, dalinomės viską lygiai, ką vienas sučiupdavom, ir abelnai be kalbos padarėm sąryšį dėl užpuolimo ir apsigynimo prieš mūsų neprietelišką gyvenimą.

Mēs labai nuširdžiai dieną jieškodavom gaut ką nebut tai surinkt, piauti, iškasti, pervilkti, ir jei kas pasitaikydavo, tai iš pradžių gana šarpei už darbo kibdavom. Bet per valandą, kitą, mums darbas

perstodavo patikti, tur-but delto, kad dušioje kiekvienas iš mūsų skaitė savę paskirtą dėl išpildymo augštesnių reikalų, negu kasimas pamazginių duobių arba kuopimas jų. Tada Simas pradėdavo abejoti apie reikalingumą jų.

— Kasa duobę... O dėl ko? Dėl pamazgų. O gi tiesiai pilti ant kiemo! Negali mat. Smirdės tasgatis. Regi kas dedas! Pamazgos smirdės! Vis tai išdykumas. Išmesk, pavyzdin, raugintą agurką — kuom jis smirdės, jeigu jis bus maziuks? Pagulės dieną — ir ner jo... supuvo. Jeigu štai negyvą žmogų išmest ant saulės, jis, zinoma, smirstelės, tai — stora dvėslina,

Toki Simo saprotavimai smagiai atšaldydavo mūsų karštumą darbe... Ir tas visai budavo mums paranku, jeigu dirbdavom padieniais. Jeigu darbas buvo ne nuo die nos, tai visados teip išeidavo, kad mokestį paimdavom ir pirmiaus ją pravalgydavom negu užbaigdavom darbą. Tada eidavom pas darbdavį prašyt „priedo“, kuris tankiai mus gindavo laukan ir grasidavo su pagelba policijos priversti mus užbaigti jau apmokėtą darbą. Męs šaukdavom, kad alkani, negalim dirbti, ir tol kaulydavom, iki gaudavom pridėjimą.

Snprantama, kad teip buvo nemandagu, bet tiesa, mums buvo labai naudingų; męs ne kalti, jeigu gyvenimas teip neparankiai surėdytas, kad doras pasielgimas visuomet eina priešais jo naudingumą.

Ginčus su darbdaviais vedė visuomet Simas, ir visados guviai juos vesdavo, išdestydamas darodymus savo teisingumo tonu žmogaus, išvargusio darbais ir steniančio po sunkybe jų.

Mikas žiurėjo, tylėjo ir mirksėjo savo mėlynoms akims, kartas nuo karto šypsodamasis kaip ir norėdamas ką nors sakyti, bet neišdrįsdamas. Jis

abelnai mažai, ir tik tada, kada budavo girtas, pasakydavo kokį nieką.

— Broliai mano! — sušukdavo jis tada, šypsodamasis ir prie to jam lupos navatnei drebėdavo, gerklėj kas tai toks jam švirksdavo ir pradėdavo kosėt pridėjęs ranką prie krūtinės...

— N-na? — piktai ir nekantriai ragino jį Simas.

— Broliai jus mano! Gyvenam męs, kaip šunes... Ir dar kur kas blogiaus... O už ką? Ner zinios. Bet reikia mislyt, kad tokia valia Dievo. Viskas darosi iš Jo valios... ha, broliai? Na, štai... Vadinas, męs verti šunes padėjimo, dėlto, kad męs blogi žmonės. Blogi męs žmonės, ką? Na, štai... Aš ir sakau dabar: teip mums šunims ir reikia. Teisingai aš kalbu? Išėina — to męs verti. Vadinas, męs privalome kentėt mūsų likimą... Ar ne teip?

— Kvailys! — trumpai ir su paniekinimu atsakydavo Simas. Mikas prisimindamas kaltę nutildavo, bailiai šypsodavosi ir mirksėjo sulipusioms nuo girtumo akims.

Vienąsyk mums š ip keistai nusidavė.

Męs, laukdami pareikalavimo ant mūsų rankų, kėblinėjom po rinką ir užsidurėm ant maziukės, sauso bobelkos su raukšlėtu veidu ir aštria išžiūra. Jos galva kretėje ir ant kumpos, kaip pelėdos nosies, šokinėjo dideli sidabro rėmuos akiniai; ji juos nuolatos taisė, mirksėdama mažomis akimis.

— Jus esat luosi — ką? Darbo jieškote? — paklausė ji mus, kada męs visi trys su prisimeilijimu aplink ją apstojom.

— Gerai, — ji tarė, gavusi nuo Simo pritariantį atsakymą. — Man reikia išardyt sena pirtis ir išvalyt šulinys... Kiek jus norėsit už tą?

— Reikia pažiurėt, žiupon, koks yra tamistos pirtelės di-

dumas... — mandagiai ir per tikrinančiai tarė Simas. — Ir vėl šulinys... Visoki jie esti. Kartais labai gilūs...

Mus užkvietė pažiurėt, ir per valandą męs, jau apsiginklavę kirviais ir bindais, ardėme pirties sienas, apsiėmę ją sugriaut ir išvalyt šulinį už 5 rublius. Pirtis buvo kampe seno užleistos sodno. Netoli nuo jos tarp vyšnių stovėjo šėtrelė, ir nuo stogo pirties męs matėm, kaip senutė šėtreleje ant suoloelio sėdėdama ir, laikydama ant kelių atverstą didelę knygą, su atyda ją skaitė... Kartais ji aštriai ir su atyda pažvelgė į mūsų pusę; knyga ant jos kelių judėjo, ir blizgėjo nuo saulės jos sidabriniai akiniai rėmai.

Ner darbo spartesnio, kaip griovimas.

Męs širdingai trunkėm tarp debesio sausų ir edančių dulkių, čiaudėdami, kosėdami, šnypsdami nosis ir trindami akis; pirtis braškėjo ir byrėjo, pusiau supuvusi ir pasenusi, kaip ir jos savininkė...

(Toliaus bus.)

Aukos kankintiniams.

Shenandoah, P. T.M.D. kuop.

Bladas Balčiunas	65
A. Bredickas	50
S. J. Mockaitis	50
Juozas Medelis	25
Ignotas Raisa	25
Jurgis Jurevyčius	25
Pranas Jančaitis	10
L. M. Kazunas	50
Stasys Astramskas	30
Antanas Jurevyčius	25

Viso \$3,55

Išėmus 1,40 lieka 2,15.

Springfield, Ill. liet. aukos.

D. J. Pašis	50
A. Gadauskas	25
J. Makauskas	25
P. Burcikis	25
J. Zvingila	25

J. K.	25
M. Sekautskas	25
J. Klimas	25
Smulkesnių per 25c.	\$2,00

Viso \$4,50

Išėmus \$2,50 lieka \$2,00

S. Boston, l. a. per K. Lubeną \$4,05

Waterbury, Conn.

V. Pautienius	50
V. Zubrickas	60
J. Baliunas	20
Biruta Baliunienė	20

Kitų smulkesnių per 20c. 1,80

Išėmus 2,30 lieka 1,00

Buvo \$587,19

Isz viso \$596,39

Aukos mokslaeiviams.

Hastings, Pa.

J. Mikalauckas	1,00
J. Urbonas	50
M. Johner (anglas)	40

Kitų smulkesnių per 25c. 48

Iš tų 1,50 pasiūsta J. Baniui ir atsitraukia 38c. Vištaliui.

Lieka 1,50

Springfield, Ill. liet. aukos 2,50

Waterbury'o lietuvų 1,00

Buvo \$69,86

Viso \$74,86

Ant kelionės liet. delegato į Nyderlandiją.

Daiton, Ohio.

A. Keidešius	1,00
J. Žiemis	2,00
S. Raudžius	1,00
B. Kalvaitis	1,00
J. Vizgaitis	50
J. Sederevyčius	50
J. Šlekis	50
A. Zitkus	25
J. Janušaukas	10
A. Balšius	10
A. Rinkevyčius	10

Viso \$7,55

Waterbury'o liet. aukos 1,00

Buvo \$246,81

Viso \$255,36

Aukos A. Viztaliui.

Westville, Ill. š. P. d-stė ant

atėmimo iš Argentinos \$5,00

Shenandoah, Pa. T.M.D. k. 1,40

Waterbury'o liet. aukos 30

Buvo \$35,06

Sykiu \$41,76

Lietuviu tauta

senoveje ir sziadien.

Parašė J. Sliupas, M. D.

(Tąsa.)

Prusai girdėdami šitus žodžius, visi garsiai suriko: „O tu ar nori būti mūsų bitininku, karalium?“¹⁾ Anas vyras, vardu *Veidavutis*, neniekindamas gerų norų viengėnčių, priėmė ant savo pečių sunkias užduotes karaliaus ir tautiško vadovo.

Veidavutis, anst metraščio Kristijono, nebuvo pats Prusu, bet ateiviu į Prusų žemę sykiu su broliu Proteniu (pagal metraštį Brutenes) ir keliolika kitų draugų. Jis tur-but buvo Lietuvis, gal iš gentės Gerulių, neseniai atėjusių iš Romos.

Veidavučiu, tapus išrinktam ant karaliaus, ant greitosios burvo sudėti nauji įstatymai ir pagal juos pradėta valdyti; vienok, matyt, jie buvo neužtektini ir mažai tesirupino apie likimą neturtėlių, nes neužilgio neturtėliai pakėlė maištą prieš turtingus laike kurio apie 100 kaimų, prigulinių didesniems valdytojams, tapė sudeginti sykiu su gyvuliais ir pačiais valdytojais. Veidavutis, negalėdamas pats nutildyti gyventojus, priverstas buvo jieskoti tarpininkystės kunigų. Kunigai sušaukė visą tautą į apigardą Balgės dėl abipusinio susitarimo. Tenai su dideliu vargu pasisekė sutaisyti abi puses įvedimu šitų įstatymų:

„Gyventojams visų Parusių žemių nevalia yra vieniems kitus paniekinti ir nekėsti; turtingiems užginta priversti ne-

1) Kas-gi buvo mūsų „kunigai“ ir koki galėjo būti jų privalūmai ir pareigos? D-ras Pieteris taip rašo: „Senovės padavimai sako, jog kiekvienas, kuris galėjo prajoti laukinį žirgą, buvo bajoras.—Gerai.—Bajoras—zodis skolintas—vis tiek nuo ko, ar tai nuo Slovenų, ar nuo Vokių.—Kol jo nebuvo, kaip-gi galėjo vadintis žmogus augštesnio luomo, žmogus, kuris galėjo prajoti laukinį žirgą?—Kunigu! Viens atsakymas tik tegali būti. Ir šitą atsakymą tvirtina rusiškieji metraščiai. Taip tolydzio randi padėta, jog kare tapo tiek ir tiek lietuviškų „kniazių“ užmušta.—Rusai kunigaikštį vadina—„velikij kniaz“—dėl to ju „kniaz“ gali palygti tik tai mūsų kunigui.—Dar patėmytinas yra dalykas, jog niekada rusiški metraščiai nemini lietuviškų bajorų,—dėlto man taip rodosi, jog mūsų senovės kunigai buvo tai vėlesnių gadylių bajorai.—Negalėjo tie kunigai turėti ant kitų žmonių jokių tiesų, nes tapimui kunigų pakako turėti gana kunisčių pajiegy.—Buvo tai pagerbos vardas romos laike; o karo metą, gal-but, kad toki kunigai turėdavo stoti į prieakį kariumenės per vadovus.—Kare jie, kaip meškos, blaškydavo priešus, o kiti kareiviai išblaškytus, kaip vilkai, teriodavo. Dėlto taip daug kunigų ir krisdavo kožnoje karzygoje.—Kaip kunigo vardas buvo tik tai ženklų garbės tarpu ukininkų, taip kunigaikščio vardas buvo ir-gi garbės, žinia, tarpu kunigų; bet jau tai nebūvo lengvai įgyjamas vardas.—Kuno pajiegy tam neužtekdavo.—Reikėjo būti ne kunigiško, bet kunigaikštiško luomo.—Vienas šitasai vardas buvo tėvynainio vardas.—Senovėje Lietuvoje buvo oielos šeimynos, apgyventos kunigaikščių giminės žmonėmis.—Tankiai šitos giminės žmonės tapdavo kunigaikščiais ir karaliais svetimų tautų—ir su visa šeimyna išsikraustydavo iš Lietuvos. Kunigaikščių giminė buvo tai valdančioji giminė.—Jai pildavo žmonės pylą, kad ji neprivalytų dirbti ir turėtų gana laiko rūpesčiams apie visuomenės labą.

„Gali vienok mislyti, jog žiloje senovėje tarpu kunigaikščių buvo dar vienas atskiras pagerbos vardas:—karalius. Šitas zodis, kaip matyti, galėjo būti kilęs nuo zodžio—„karas“.—Karaliai turėjo būti pas Lietuvius, gyvenusios Europos pietuose, kaip pas artimesnesias Rusų gentes buvo „rykiai“.

„Prusiškas zodis „rikis“ yra per vien kilęs su romėnišku „rex“ ir su prilygstančiais vokiškų tautų zodžiais.—Kamė jų versmė, ar sanskritiš-

kam „ragan“, ar kitoje išvadoje, vis tiek.—Aš apie to zodžio viltį daugiau nieko spręsti negaliu.

„Grįždamas prie zodžio *karalius*, negaliu užtylėti stebėtino susisieki-mo slovenišku kalbą su lietuviška. Taip, pas juosius matome vietoje karaliaus—korol, kral, król.—Vietoje erelis randame: oreľ, orzeľ; vietoje sakalas—sokol ir tt.

„Dabar pažiurėkim, kokią prasnę ir kokią šaknį visi šitie zodžiai turi sloveniškos kalbose.—Jokios!

„Ar turi-gi jie savyje ką lietuvišką? Pažiurėkim! *Sakalas*, pagal Zehetmeyer'į, kilęs nuo *sekti* ir turįs prilygstantį žodį sanskritiškoje kalboje „Sakuna“. Arelis galėjo išaugti iš „aras“, kaip sumažinimo išroda.—O „ara“ yra tai renas zodis iraniškų ir sanskritiškų tautų paženklinimui arelio.—Apie *karalių* jau sakyta.—Jie galėjo iškilti iš zodžio *karas*, *kariautis*, kaip *bulius* kilęs iš *baubti*, *balius* iš *baltiinti*, *smilius*—iš *smailinti*, *pliuškius*—iš *pliaukšti*. Slovenai, nors ir plčiai vartoja šitą žodį, vienok neturi iš ko jį išvesti.—Paskolintas!

„Teip einasi ir visose pusėse kultūros su mandraujančioms ir šykštujančioms šių gadylių tautomis.

„*Freitag's* (žr. jo rusišką veikalą „kartiny srednevekovoi žizni“, s. 52) sako, jog Vokiai gana vėlai įgyjo karališką valdžią.—O žinomas dalykas, jog, neturėdami daikto, negalėjo turėti nė vardo tam daiktui vadinti.—Kiteip sakant, zodis „*koenig*“, pas juos tik vėliau atsirado. Tą patį dalyką patėmytumėme ir pas Normanus, Vokių susiedus, pavyzdžiui imant Rusus.—Jie visi vartoja pavadinimui augštesniojo luomo žmogaus žodį panašaus skambėjimo ir vienos kilties. Vokiečiai—*koenig*, Normanai—*konung*, Šuomiai—*kunik*, Rusai—*kniaz*. O Lietuviai tankiausiai—*kunigas*, o kaip—kur *kuningas* vartoja.

„Tyrinėdamas rusiškų metraščius, neperdirbtus ir nesugadintus vėlesnių perrašytojų, patėmyji vieną gana keistą dalyką. Senovės Rusų valdytojai vadinosi—Kaganais. Taip rankraštyje XIII ar XIV amžio gyvenimo Vladimiro (apie ką žinia yra pas Karamziną T. I, patėmyjimas 106) šitas Rusų kunigaikštis vadinosi dar kaganu.—Ir tai nedyvai?... Rusai tada buvo po didelę įtekme Kazarų, o gal-but, kad ir po valdžią. Ir žinomas dalykas, sėkdami Kazarus, savo valdytojui davė kazarišką vardą.—Tai-gi, zodis „*kniaz*“ pas Rusus atsiranda po Vladimiro. Dėlko vienok rašytojas XIII amžio išlaikė senąjį vardą valdytojams? Ar nebuvo tai teip, jog rašytojas gyvenimo dar gerai minėjo „*kaganą*“?

„Jeigu pirmieji Rusų kunigaikščiai buvo Normanai, jeigu zodis „*kniaz*“ kilęs iš *konung*,—tai turėjo būti tame tarpe, kada įtekme Normanų buvo didelė: gadyneše Riurikio ir prieš jo atėjimą.—O dabar ką mes matome? Zodis „*kniaz*“ atsiranda tik tai po mirimui Vladimiro,—kada įtekme Normanų—Varėgų netik sumažus buvo, bet ir su visu prapuolusi; maža to, apie juos pačius jau tąsyk Rusai menkai ir tēgirdėjo.

„Tam tarpe, kada atsiranda pas Rusus vardas „*kniaz*“, ant polytiško bei-istoriško horizonto išplaukia nauja tauta—Lietuviai.—Suspausti iš visų šalių, atitraukti nuo darbo, nuo išmislių, pramonės, stveriasi Lietuviai už ginklo apsigynimui ir, mosėdami kardais, gula su neatremiamu karštumu ant savo kankintojų.—Dumblu nuo jų minių teka upės, rusa dumais kaimai, pilys.... Senosios lietuviškos vietos grįžta atgal prie tėvynės. „*Kunigas* jo mylista paliopė prisakyt“.... eina, sklinda, nuo kampo iki kampo. „*Kunigas*“—šnabžda lupos išgąslintų tautų.... Rusų vadovai, sėkdami dabar grasną valdžią Lietuvos, priėmė ir jos valdovo grasną vardą.—*kunigas* į *kunias*, *kniaz*—saviškai perdirbdami. Jeigu būtų imtas šitas zodis iš vokiškos ar normaniškos kalbos, tai iš kur būtų Rusai gavę savo zodžiui „*kniaz*“ gšlunę „*az*“?—juk *konung* ir *koenig* jos neturi? Dar keičiau įšeitų, jeigu kas imtų išrodinėti, jog Vokiai ir Normanai ėmė savo zodžius, *koenig* ir *konung*, nuo Rusų—ir kad iš „*kniaz*“ pasidarė juos.—Suvisu ne tai, kada paimame lietuvišką žodį „*kunigas*, *kuningas*“. Iš jo galėjo ir vieni ir kiti savo zodžius tvėrti, kiekvienas pritaikydamas prie būdo savo kalbos ir jos taisyklių.—Bet svarbus dar išrodymas yra ir tai, jog lietuviai, gyvendami Europoje nuo seniausių gadylių sutaisytomis valstijomis, negalėjo neturėti ir vardų savo valdovams.—O dar svarbesnis išrodymas, ir tai svarbiausias,—yra tai, jog lietuviškas „*kunigas-kuningas*“ netiktai turi aiškų ženklimą lietuviškoje kalboje, bet ir parodo, kaip valdžia iš kuno pajiegy pirmučiausiai yra išdygusi.—Zodžiai mūsų kalbos tankiai pilni didžiausios išminties, bėda tik tai, jog mes daugumą jų užmiršome, o daugumo nesuprantame“.

turtelius prie darbų, o ypač be užmokesnio; bajoru gali būti laikomas tik tas, kuris atsižymėjo garbingais darbais, naršybe laike karės ir geru jodymu ant arklį”.

Tokiu tautišku nusprendimu liko išdildyti visi tie palengvinimai, iš kurių naudojosi ateiviai, prilaikydami juos syla. Nuo šio laiko nustojo buvusi bajorų luoma, neteisingai priėmusi vyriausybę ant vietinių gyventojų. Šitie trumpi įstatymai visiškai nutrynė skirtingumą tarp ateivių ir teabuvių.

Apart paminėtų įstatymų, taisyklė buvo įvesta dar ir daugiau kitokių įstatymų, kaslink vidurinio padėjimo šalies, tikėjimo ir kunigijos. Veidavutis, likęs karaliumi, pagal tautišką paprotį, su sykiu stojosi ir augščiausiu kunigu. Dabar gi šita įrėdnė, augščiausia visoj šalyj, liko sudėta į rankas Veidavučio brolio Protenio, su titulu „Kryvių Krivaitis”. Svarbiausiose vietose tapė įsteigti vietiniai kunigai, vadinami Kryviai, beje sudžiomis. Priegtam buvo išduotas įstatymas, idant niekam, apart ypatų pasišventusių dievams, nevalia būtų pildyti tikėjimiškų apeigų, sudyti žmonių, išmislinėti naujų dievų ir priimti svetimų. Iš daugybės dievų buvo išrinkti ir pripažinti už vyriausius trys: Perkunas, Audrupats ir Pykulyš. Dėl tarnavimo šitiems dievams tapė paskirtas vyriausias kunigas Kryvių Krivaitis, į kurio rankas buvo sudėta ir augščiausioji sudo valdžia. Jam visi skėli neatbutiną paklusnumą. Kas pildė šituos nusprendimus, galėjo tikėtis dovanos ateinančiame gyvenime, nepildančių gi juos laukė bausmė ir nelaimė šiame ir ateinančiame gyvenime. Kas atsieina svetimtaučių įstatymas teip skelbė: Visas tautas, kurios garbina vyriausius Lietuvių dievus ir jiems aukas aukauja, reikia laikyti už artymus ir draugus; tautas gi, kurios paniekina liet. dievus, reikia ugnia ir kardu bausti.

Idant užlaikyti žmones dievobaimingume ir primeilinti prie tautišku įstatymų, nuspręsta pildyti su iškilmybe tikėjimiškas apeigas, aukauti aukas dievams ir atvirai kalbėti maldas. Dėl šito siekio Protenis išjieskojo puikią lygžemumą, esančią tarp dviejų susibėgančių upių, ties kurios viduriu stovėjo plačiai išsišakojęs ažuolas, amžinai žaliuojantis. Po šituom ažuolu tapė įsteigta šventvietė, o joje pastatyti stabai trijų vyriausių dievų. Šitą naujieną visi priėmė su dideliu džiaugsmu, nes iktuolaik pas Parusius nebuvo nė šventviečių, nė stabų dievų paveiksle žmogaus, nes seniaus buvo garbinę Saulę ir Mėnulį. Šventvietę užbaigus ir stabus dievų joje pastačius, Veidavutis, stovėdamas ant trepo aukuro, prakalbėjo į susirinkusius, prisakydamas jiems pildyti prisakymus dievų, klausyti viršininkų, o ypač mylėti savo artymus ir pildyti nutartus bendrame susirinkime įstatymus.

Kalbai pasibaigus, visa tauta padarė prisieką klausyti dievų ir išguldinėtojų jų valios—kunigų. Pati šventvietė tapė praminta Rykaitė arba „Romovė”, vieta nuraminimo rūpesčių.

Protenį, nuo seniai garsingą išmintingumu ir dievobaimingumu, Veidavutis pripažino už vyresnį ir pasidavė jo vyriausybei, prižadėdamas nieko nedaryti be jo patarmės ir visame jo klausyti, lygiai kaip pačių dievų. Iš tos tad priezasties vyriausias kunigas gavo vardą Kryvių Krivaitis, beje sudžia ant sudžių. Paskui Vytenis sykiu su Proteniu įvedė įstatymą, kad Parusiai nuo to laiko nepripažins ant savęs valdžios jokios kitos tautos, o tik tai bus paklusnus savo dievams. Tad Veidavutis pastatydino drutvietę Naito ar Noitto, tarp atviros

marės ir Aismarių.

Viešpataujant Veidavučiu ir Proteniui, aplink 550 m., išpuolė Parusiams kariauti su Mozurais, kurie nuo seno ėmę nuo Kelmų mokesį, susidedančią iš dailiausių vaikų. Veidavutis, sutinkant ant to Parusiams, užgynė Kelmams duoti tokią mokesį. Kad Mozurų kunigaikštis grasino Kelmams kare, Veidavutis su kariumene iš visos savo valstijos traukė pas rubežių Mozurijos, kur susitiko su kariumene Andzislavo (Vladislavo), Mozurų kunigaikščio, ir tojo pagelbininko Čimbecho, karaliaus Roksolanų. Mozurai kariavę raiti su kardais ir kilpiniais, o Prusai su ilgomis, sunkiomis buožėmis. Po imtynių su dideliu įnirtimu, ant galo Prusai pasitraukė iš kovavietės. Mozurai vedė už moteris dukras Prusų, daug grobių, turtų ir nevalninkų išsigabeno į savo šalį.

Praėjus gana ilgam laikui po šiai karei, jaunuomenė Prusų, esanti nelaisvėje Mozurų, ištrukusi iš nagų savo priešų, sugrįžo į tėvynę ir ten su dideliu stropumu mokino savo viengečius kariškų priemonių, vartojamų pas priešius. Tad Veidavutis ir Protenis, sušaukę išmokintus Prusus į Romovę ir akyse visų sudėję aukas dievams, apreiškė, kad dievai geidžia, idant Mozurams būtų atlygintos skriaudos ir nužeminimai, kuriuos pirmiaus Prusai nuo jų nukentėjo. Susirinkusieji su dideliu džiaugsmu priėmė tokią valią dievų. Tad Veidavutis su kariumene įsiveržė į Mozuriją, ir kovoje paveikė Mozurų kunigaikštį Masos ir Roksolanus, kur tukstančiai priešų krito su jų karaliais. Visa Mozurija perdėm tapė apiplėšta ir daugybė žmonių nuvesta į nelaisvę. Šita karė pagal metraščius atsitiko 586 m. Prusams sugrįžus namon su dideliu grobiu, vyriausias kunigas sudėjo dievams auką, ir grobis tapė padalintas ant 4 dalių: viena dalis teko dievams, kaip dėkinga auka, antra—Kryvių Krivaitiui ir jo kunigams, trečia—kariautojams, o ketvirta—gynėjams rubežių valstijos laike karės. Sunus užmušto kovoje kunigaikščio Mozurų (Čanvig, Zangviga) prašė Prusų taikos ir žadėjęs jų dievams aukas paaukauti, ir todėl nujodęs lauke ir liepęs sudeginti gyvą baltą arklį. Teip pat prisiekė ant toliaus garbinti Lietuvių dievus kaip kad savuosius. Potam tapė sutarta tarp abiejų pusių sądora prasidėjo pirklyba, mainai. Mozurai išleido savo dukras už Prusų. Per ilgą laiką viešpatavo sątaika.

Tolesniame laike, nors tyka iš pusės susiedų buvo užtikrinta, vienok gi namie pakilo nesutikimai iš priezasties sunų Veidavučio, kurių buvę 12: jie pakelė tarp savęs vaidus apie pirmystę. Idant neįvyktų nelaimės iš tų vaidų, Protenis, jau 132 metų, o Veidavutis 116, sušaukė ant susirinkimo į Romovę garbingiausius gyventojus visos Prusų žemės. Čionai Protenis apsakė susirinkusiems istoriją atėjimo jų sentėvių į šitą šalį, visas dėjas Prusų tautos nuo pradžios iki laikui, kada Veidavutis tapė išrinktas ant karaliaus, o jis pats aut vyriausio kunigo, istoriją laike jo ir Veidavučio viešpatavimo, išgulde skirtingumą tarp buvusio ir esančio padėjimo Prusų žemės, ir sulygino esantį padėjimą šalies su daržu gerai prižiūromu. Ant galo teip užbaigė: „Budami laimėje, užmirštame ir laužome įstatymus mūsų pačių įsteigtus. Neteisingumu ir naminiais vaidais mes patrauksime baisią nelaimę aut savų galvų. Nesutikimai įsiveržė tarp žmonių, bajorų, o net ir tarp karališkų sunų, rupinančiusi apie garbingiausią vietą visoje šalyje (Toliaus bus.)

Atsakymai.

L. Alytui, B. C. Jau kitą žinutę nuo baltiaus gavome.

K. J. Juzepaičiui. „Iš skausmo širdies“ — netilps. Tikrai skauda širdis tokius dalykumant, bet neprigelbime tam, jeigu apie juos bekalbant imsime plusti. Toks budas kovos vadinasi tamsus fanatizmas, ir kenkia reikalui. Rašykite proza.

Bajočiui. Tikietai kaštuoja po 25 ct.

Reikalingas dudorius.

Reikalingas geras dudorius (vargamistra), mokantis vesti atsakančią korą.

Tegul ats šaukia ant šių adresų:

St. Poteliunas,
345 E. River str.
Rev. V. Matulaitis,
Box 1053

Plymouth, Pa.

Pajieszkėjimai.

Pajieskau sau jaunos merginos dėl apsivedimo, vidutinio ugio, geltonplaukės ir nesenesnės per 19 metų — Tegul atsišaukia ant šio adreso:

J. P. Riggs,
Box 390, Jerome, Arizona, T.

Pajieskau dviejų kriaučių: vieną gerai mokantį darbą žiuponų, kitą kad ir prasčiau. Gali atsišaukti ir neseniai pribuves iš Lietuvos, bile tik jaunas vaikas. Mokėsiu pagal vertę, ir darbą geram darbininkui uztikiu ant visados. Meldžiu greitai atsišaukti.

P. A. Jeshinskas,
23 Green st., Worcester, Mass.

Prakalbos ir deklamacijos

S. Boston, Mass. Lietuvos Dukterų d-stė parengia subatų 5 kovo, šiu metų svetainę 166 Broadway Extension. Prasidės 7 val. vakare. Įžanga dykai. Širdingai užkvičiame vietinius ir aplinkinius lietuvius ir lietuvaite. *Komitetas.*

Dėl visu dykai gerymas:

Ar tai reiktu Lietuviams tiek pinigų pragert ant svaiginančių gėrymų? Kad susidėtų tie pinigai — ką praegre per mėnesį, būtų keletas šimtūkstančių dolerių, už kuriuos galėtų nusipirkti savo ločną, Bravorą. Jeigu žmonės gertų po šiuom vardu gėrimą.

„Hydrogen Oxide“ kurs jusų namuose turi rasti, geriant šą laiminguose visiems žinoma gyduolė daugelį ligų prašalina: Turime mes atskires gyduoles nuo, Džiovos, Rėmatizmo, Dantų gėlimo į Skorbuto, Papučkus nugydyt, Plaukų slinkimo, sulaikyti ir sutankyti ant praplikusios galvos, Pleiskaną išnaukyti. Teipgi turime vaisį dėl išnaikinimo plaukų, kad barzda nereiktu skust, arba Moteris turi ant apgimimo ilgus gyvapiaukus, mes esame *Specialistais iš Karaliaučiaus*, ant jusų užklauso duosime greitai atsakymą.

Koenigsberg Med., Co. Specialists.
b. 160, Sta. W. 220-222, S. 8 st.
BROOKLYN-NEW YORK.

H. A. MEDOFF'S TIKRA LIETUVIŠKA TRAJANKA

GENUALIŠKI IR EUROPIŠKI PHARMACISTAI.
Atkellavo iš seno krajaus ir apsiestojo po No. 151 Metropolitan Ave., Brooklyn, N. Y. Yra tai tikri dirbėjai Europiškų ir Amerikoniskų gyduolių. Sudaro kuogerianis ir speciališciausis receptus. Prilanko trajanką kuo atsakančiausią ir visiskai tikra lietuviška trajanka. Visi atsiskėjimai bus teisingai ir reguliariškai apžiurėti, su visais užganėdintais. Su gudone,

H. A. MEDOFF,
151 METROPOLITAN AVE.
BROOKLYN, N. Y.

Apgarsinimai.

Sziuom pagarsiname jog i red. „Vienybės“ tapo prisiųsta tikiety izslaimėjimui 1000 dovanotų p. Naujoko cigarų. naudai mokslaeivių. Todėl norinti gauti tų tikiety, tesi kreipia į „V.“ redakciją.

Adresai Cent. vyresnybes, SUSIVIENYJIMO LIETUVIŲ AMERIKOJE.

Prezidentas Jonas Tareila,
677 N. Riverside st.

Waterbury, Conn
Vice-prez. Vinc. Ambrazevyčia,
180 Ferry st. Newark, N. J.

Sekretorius Tam Astramskas,
943 S. 2 st. Philadelphia, Pa.

Kasierius Tam. Pankštis,
123 N. Main st. Pittston, Pa.

Kasos globėjai { Pitšas Birštonas,
Shenandoah, P.
Vinc. Gradeckas,
70 Union st. Pittston, Pa.

TIKTAI 25 CENTAI

uz tuziną popierų rašymui gromatom, su visokiom pavinčevonem ir su gražiausiom kvietkom pagrazintot; o ant kitų vietoj kvietkų priliptinti gražus koliorovi abrozėliai; zodziu sakant, gražiausios popieros ant pasaulės, ir prie kiekvieno tuzino pridedam puikų auksuotą abrozėlį. O 5 tuzinai uz \$1.00. Atidaromi abrozėliai arba altorėliai po 15 ct, gražesni po 20 ct. Popieros dėl gromatų rašymo su auksuotais kraštais ir atidaromom kvietkom, uz vieną 10 ct., gražiausių uz vieną 15 ct. Užlaikom didelę krautuvely visokių knygy. Atsiusk savo adresą, tai gausi mųs katalogą, iš kurio pasirinksi, ką norėsi. Reikalaujam pardavikų ir duodam gerą uzdarbį.

Adresuokite teip:

A. Žvingilas & co.
P. O. Box 234,
LAWRENCE, MASS.

Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. Handbook on Patents sent free. Oldest agency for securing patents. Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the **Scientific American.** A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$3 a year; four months, \$1. Sold by all newsdealers. **MUNN & Co.** 361 Broadway, New York. Branch Office, 625 F St., Washington, D. C.

Lietuvių užeiga pas Adomą Adžgaucko.
Geriause užeiga dėl lietuvių iz visos apielinkės. Prilaukau visokius gėrymus, kaipo tai: Alų, Arielką, Likierą, Vyną ir visokius Cigarus pirmos klesos.

Mėsinyčia
Užlaiko kasdien šviežią mėsą, kiaulieną, veršieną, jautieną, avjūčieną, kumpai švieži rukyti, dešrų visokių galima gauti dideliu pasirinkime.

visi pas **A. Adžgauckas**
204 E. Main Str.,
PLYMOUTH, PA.

Naujausios knygos:

Pasakas iš gyvenimo lietuviškų Velių bei Velnių, surinktos D-ro J. Basanavičiaus. 470 psl.
Prėkė neapdarytos - - - \$2.00
Apdarytos - - - - - \$2.50
Karalius. Apysaka. Dievas ir Karaliai. Evaldo pasaka. 16 psl. 10c
Vaidyla, originališka novelė. 15c
Eilės Pranciškaus Vaičiūčio (Sekupasakos). 165 psl. 50c
Gamtos Istorigja, pagal Povilą Bert, vertė D ras Bacovičia. Su daugeliu paveikslų. 209 psl. 50c
Kaip žmogus gyvena ant žemės? Parašė S. M. 47 p-l. 25 paveik. 10c
Iz musų praocites. Parašė Jonas Gražys. 16 psl. 10c
Darbininkų kalendorius 1903 m. 15c
Vorai ir Mu-ės. Prilyginimas priėponų ir darbininkų. 5c
Varžytinės. Ką jos duoda kapitalistams, darbininkams ir kaip jas reikia panaikinti. 16 psl. 10c
Valdzios pilvas. Parašė J. Gražys. 16 psl. 10c
Paslėpės vilko nasrus rodo lapės uodegą. 7 psl. 5c
Kalendorius 1904 metams. Su daugeliu paveikslų. 154 psl. 25c
Socializmo ateitis. Apysaka. 40c
Dvi Seserys. Apysaka. 40c
Darbininkų Bakas, No 1, 2, 3, 4, 5. Po - - - - - 15c
Davatkų gadzinkos. 15c

Adresuokit:

J. J. PAUKSZTIS & CO.
224 E. Main St.
PLYMOUTH, PA.

**HOTELIS
K. Strzeleckio.**
276 E. Main str. Plymouth, Pa

Užlaiko visokios degtinės, vyno, skanaus alu'o, puikiai kvepiančių Cigarų, ir reikale suteikia draugišką rodą. Jeigu nori linksmai laiką praleist ir išgirst skambinant ant fortepijano puikias melodijas, tai tik užeik pas **K. Strzelecki.**

Hei! Vyrai Skaitykit!

Ar nori pinigų greitai ir teisingai i Tėvynę pasiųsti? Ar nori laivakortės ant pigausių ir geriausių linijų? Jeigu teip! tai kreipkis pas seniausią lietuvišką Agentą Juozas M. Saročką, o jis atliks viską geriausiai. Pas jį teipgi gausi puikaus Alaus, Vyno ir Cigarų geriausia užeiga pakelevingiems. Telefono: Bell East 936 A.

J. M. SAROCZKA,
471 Collinsville Ave.
East St, Louis, Ill.